

XXXIV.

B e t æ n k n i n g

af

det til Behandling af Statsrevisionens Betænkning over Regnskabet for Finantsperioden 1864—66 nedsatte Udvalg.

Afgiven den 5te Marts 1868.

Idet nebetegnede Udvalg har den Ære til Landstinget at afgive Betænkning angaaende Statsrevisionens Betænkning over Regnskabet for Finantsperioden 1864—66, troe vi, forinden Enkeltheberne fremhæves, at burde hidsætte følgende almindelige Bemærkninger.

I Henhold til Forfatningsloven 18de November 1863 § 57 skal der, indtil en Regnskabsret bliver oprettet, afgives Betænkning over Statsregnskabet af 4 Revisorer, og denne Betænkning skal forelægges Rigsraadet tilligemed Lovforslaget om Statsregnskabets Slutning. Dette Lovbud, der er forskjelligt saavel fra Grundlovens som fra den reviderede Grundlovs Bestemmelser om Statsrevisionen, har ført med sig, at der fra Revisorernes Side ikkun foreligger en billigende eller misbilligende Udtalelse om de enkelte Regnskabsposter, medens det er overladt Udvalget iblandt disse at vælge dem, som der efter dets Skjønnende er Grund til at fremhæve for det ærede Thing, samt at affatte Indstillinger disse betræffende til Beslutning. Det Banffelige i at foretage dette Valg og at gjøre Forslag til Indstillinger, støttede til Andres Betragtninger over enkelte Poster i et Regnskab, hvis Detailler ifølge Sagens Natur ligge udenfor Udvalgets Undersøgelse, forøges for Finantsperioden 1864—66 endnu hyderligere, saavel ved de høist extraordinaire Forhold, hvorunder Administrationen har virket navnlig i Finantsperiodens 1ste Aar, som ved Bevillingernes Natur. Vi skulle saaledes blandt de første nævne Krigen med de tydske Stormagter, Forbundshertugdømmernes, Slesvigs og Jyllands Occupation af Sjænden, de forjagne slesvigste Embedsmænds Tilbagevenden til Kongeriget, den ved Fredslutningen foretagne Forandring af Rigets Territorium, og den deraf følgende Forandring af de Forudsætninger, under hvilke Bevillingerne vare givne; blandt de sidste fremhæve de betydelige en bloc Bevillinger, navnlig til Krigsministeriet og Marineministeriet, og slutteligen den iøvrigt i Forfatningsloven grundede Omstændighed, at Bevillingerne ere givne for en toaarig Periode, hvilket altid vil medføre, at Contoerne „Andre og uforubseelige Udgifter“ navnlig i Periodens andet Aar maae angribes stærkere, end hvor Bevillingerne ere eetaarige.

Ofteat vi under tilbørligt Hensyn til disse Forhold have gjenmemgaaet den foreliggende Revisionsbetænkning og de deri fremhævede Udsættelser, troe vi strax her at burde udtale, at der efter vort Skjønnende ikke vil være tilstrækkelig Grund til at søge fremkaldt nogen Beslutning fra det ærede Things Side, som kunde foranledige, at Spørgsmaal om at gjøre Ansvar gjældende maatte blive reist ad forfatningsmæssig Vej, skjøndt det paatvinger sig, at flere Udgiftsposter, selv med de ovenansførte særegne Forhold for Die, maae misbilliges. Det fortjener i saa Henseende at komme i Betragtning, at det i Reglen er Beløb af under-